

PASTORALNO POVEZANE ŽUPNIJE DRAVOGRAD

Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.

(Flp. 4,13)

Sv. Peter na Kronski gori

St. Janž pri Dravogradu

Libeliče

Dravograd

Črneče

Ostrica

GLASILO

STUĐENEC

2024 - 2

april, maj, junij 2024

UVODNIK:

Pozdravljeni cenjeni bralci našega glasila Studenec in hvala, ker si ostajamo zvesti. Čas po veliki noči je vedno nekako poseben in milosten. Tudi letos smo se radi zbirali k mašam v večjem številu čez teden, saj so praznovanja ob velikonočnem dogodku vendarle nekaj posebnega. Misel na vstajenje in večno življenje je osrednje sporočilo naše vere. V ta lep sklop spadajo tudi prošnji dnevi, ki so povabili verne k molitvi in prošnji, da nas Bog ohranja in blagoslavlja naše vsakdanje delo, s poudarkom na delu v vrtovih, travnikih, gozdovih. Kar nekaj ljudi to še kako dobro razume, a kaj, ko jih je vsako leto manj.

Mesec maj je seveda minil v pripravi na prva sveta obhajila. V Črnečah in Libeličah je bila slovesnost celo na sobotni dan, v Šentjanžu na zadnjo nedeljo v maju, v Dravogradu pa prvo nedeljo v juniju. Šmarnična pobožnost je tudi vsako leto manj obiskana. Letos smo se odločili, da beremo življensko pot svete Eme, ki je pred tisočletjem s svojo darežljivostjo še kako zaznamovala svoj čas in kasnejše razmere. Zato smo duhovniki dekanije Dravograd – Mežiška dolina odšli po poteh Sv. Eme – na Koroško.

Na Šempetru nam je uspelo sanirati velikansko poškodbo, ko nam je veter v juliju 2023 odkril polovico cerkve. Bogu hvala, da smo s pomočjo zavarovalnice pokrili vse stroške. Kmalu bo nared tudi stavba nekdanje štale, primerna za razna srečanja. Hvala ključarju Gustiju, ki vodi to veliko delo.

Bralcem tega glasila pa veselo branje raznih dogodkov v naših župnij PZD. Lepe počitnice vsem!

župnik Igor

MLADI NA ROMANJU v ASSISI – april 2024

Kot je pisalo na vabilu, so bili naši mladi povabljeni, da bi se podali in stopili v čevlje ponižnosti, preprostosti Sv. Frančiška Asiškega, da lahko užijejo tisto, kar nam danes tako hitro uide in se prekrije, v hitenju vsakdana. Na romanju, ki so ga vodili bratke kapucini so stopili korak k človeku, odnosom, naravi in stvarniku vsega tega, ki se nam razkriva ravno v majhnih, a najčudovitejših trenutkih sobivanja v prepoznavanju lepote okoli nas in v nas. Izročili so romanje, spoznanja, doživljanja v Jezusov objem. In zavedali so se, da je treba moliti druga za drugega, da bodo zmogli prepoznati še ne osvojene razsežnosti Njegovega delovanja v srcih.

Mladi so se vrnili polni navdušenja, hvaležnosti in pripravljeni narediti po vzoru Sv. Frančiška za mir in ljubezen v svetu. Hvala, da ste nas vse vključevali v svojo molitev, kakor smo tudi starejši doma vaše romanje izročali božjim dlanem.

Prva sveta spoved prvoobhajancev župnij Šentjanž in Šempeter – 23.4.2024

V soboto 23. aprila smo se s prvoobhajanci in starši zbrali v Šentjanžu na kratki skupni pripravi na prvo sveto spoved. Prva sveta spoved je pomemben trenutek v življenju vernika, še posebej za prvoobhajance. Z molitvijo smo se postavili najprej v božjo prisotnost. Zahvalili smo se Bogu za vse dosedanje prejete dobrote in prosili, naj nam pomaga spoznati naše napake in grehe ter nam pomaga, da jih popravimo. Župnik Igor je prosil starše in prvoobhajance, da se s vprašalnikom podajo na pot spraševanja vesti.

“O Bog, ključ me iz teme v svojo čudovito svetlobo, od laži k resnici, iz smrti v življenje. Podari mi svojega Svetega Duha, ki naj odpre moja ušesa in apogumi moje srce, da bom spoznal, kako je z menoj, in se trdno držal tvoje poti ter zares živel kot kristjan. Amen.”

Tako so čas priprave preživeli v iskrenem pogovoru s starši, ki svojega otroka najbolj poznajo. Nato smo stopili v cerkev, kjer je župnik s krajšim spokornim obredom pripravil otroška srca na prejem izjemnih milosti, ki jih pri sveti spovedi prejmemo. Otroci so nato pri prvi spovedi začutili, da je spoved zakrament sprave, kjer Bog odpusti grehe. Spovednik je samo v službi Jezusa, ki je usmiljen in odpušča. Čutiti je bilo veliko veselje, ko so prvoobhajanci stopali iz spovednice in s starši opravili tudi prvo molitveno pokoro.

Bogu hvala za ta čudovit zakrament sprave oz.spovedi.

Pri Sv.Križu nad Dravogradom smo praznovali PRAZNIK JOŽEFA DELAVCA – 1.5.2024

*“Naša prošnja je danes:
Sv.Jožef, budi naš
priprošnjik pri Bogu
in nas vadi, da bo vsako
iskrena in pošteno
opravljeno delo
odražalo božjo slavo in
gradilo boljši svet.”*

To je misel iz nagovora župnika Igorja med slovesno

mašo, ki sta jo na mednarodni praznik dela v dobro napolnjeni cerkvi pri Sv.Križu darovala z našim župnikom Frančkom. Delo ni le sredstvo za preživetje, ampak je nekaj več, je naše poslanstvo. Zgled sv.Jožefa delavca nagovarja, da je vsako delo, ki ga opravimo s čistim in iskrenim namenom ter ljubeznijo, v resnici že molitev in tako tudi sveto. Tega skrbnega varuha Svete družine in marljivega delavca prosimo, da bo vsako pošteno delo dovolj cenjeno in bo delovnim ljudem dalo resnično dostojanstvo in spoštovanje. Žal mnogi danes v tem nemirnem in hitrem svetu, polnem negotovosti, delajo v težkih, neurejenih in nepravičnih razmerah, kjer je njihovo delo podcenjeno in razvrednoteno, oni pa ranjeni v svojem dostojanstvu.

Papež Frančišek je letošnje leto razglasil za leto molitve, zato je župnik moderator naše pastoralne zveze priporočil Fatimsko jutranjo darovanjsko molitev, ki smo si jo navzoči lahko prebrali na lepih podobnicah. Ta jutranja molitev je nadomestek za vsa naša dejanja, ki jih storimo zoper Brezmadežno Srce Marijino. Pomembno je, da spoznamo smisel in vrednost trpljenja in s tem postajamo vse bolj dragulji Cerkve.

nas

Litanije sv.Jožefa, ubrano petje črneškega župnijskega zbora pod vodstvom Marje Goljat, lepo okrašena prezbiterij in kapelica ob cerkvi ter druženje po maši ob dobrotah, za katere se je posebej potrudila mežnarica Zofija, so praznovanju dodali pomemben čar.

Franci Kotnik

Florjanova nedelja v Črnečah – 5.5.2024

Nedvomno je kip sv.Florijana, ki so ga naši predniki postavili na steno ob glavni oltar črneške cerkve dokaz, da so se temu svetniku že v preteklosti mnogo zahvaljevali, predvsem pa priporočali za varstvo pred požari in drugimi nesrečami. To zahvalo in priprošnjo svojemu zavetniku ohranjajo naše gasilke in gasilci tudi v sedanjem času. Že sedem let se

mu poklonijo vsako prvo nedeljo v maju. Pred mašo so se zbrali pri župnišču in nato v sprevodu skupaj z župnikom odšli v cerkev. Tu jih je pozdravil župnijski zbor s pesmijo o sv.Florijanu.

O življenju tega svetniškega mučenca je spregovorila Tadeja Filip, predsednica gasilskega društva, župnik Franček pa je v nagovoru pohvalil gasilce za njihovo človekoljubno delo-še posebej ob lanskih poplavih-in jih spodbujal, da ostanejo še naprej zvesti svojemu plemenitemu poslanstvu. Saj je le to vedno v sozvočju s tokratnim Jezusovim naročilom, zapisanem v Janezovem evangeliju:”To je moja zapoved,da se ljubite med seboj,kakor sem vas jaz ljubil.”

Bog daj,da bi te besede in slovesnost v srcih naših gasilk in gasilcev poživile zvestobo ljubezni do sočloveka, ko se ta znajde v hudi stiski.

Tekst in foto: Franci Kotnik

PROŠNJI DNEVI 2024

Za nami so čudoviti prošnji dnevi in praznik Gospodovega vnebohoda. Lepo je bilo prositi za pravo vreme v tem poletju in jeseni, zdaj ko smo opravili setev. V župnijah PZD smo obhajali prošnje dneve po ustaljenem redu, najprej s procesijo in sveto mašo v naših cerkvah, predvsem podružnicah. Obisk je bil bolj klavrn, posebej smo pogrešali kmete, ki se še ukvarjajo s poljedelstvom in kmetovanjem. Paradoksalno je, da so bili obiski prošnjih dni v pretežno kmečkih okoljih najbolj skromni. Kakorkoli, za nami je srčna molitev vseh navzočih, da bi nam dobri Bog naklanjal dovolj sonca in dežja ter blagoslavljal tudi vso ostalo delo, ki ga opravljamo.

V četrtek pa smo obhajali in praznovali Vnebohod, enega izmed najpomembnejših dogodkov v krščanskem koledarju. Ta dan se spominjamo Jezusovega odhoda v nebesa, ki se je zgodil štirideset dni po njegovem vstajenju od mrtvih.

obljube. Jezusov vnebohod nas uči, da je le naša zemeljska pot. Sporoča nam, da je za nov začetek in da je smrt le prehod v novo

Vnebohod ni le spomin na čudežni dogodek, ampak je tudi simbol upanja in življenje več kot vsakim slovesom življenje.

Ko se ozremo na Jezusovo življenje in njegovo poslanstvo na Zemlji, nas njegov Vnebohod navdihuje, da živimo v skladu z njegovimi nauki – z ljubeznijo, sočutjem in odpuščanjem. Spodbuja nas, da širimo mir in dobroto v svetu okoli nas. Vnebohod ni le dan spomina preteklosti, ampak tudi dan, ko se zazremo v prihodnost z vero in zaupanjem. Jezusov zgled nas vodi in spodbuja, da vsak dan živimo bolj polno in smiselno; je poudaril župnik Igor pri praznični sveti maši Gospodovega Vnebohoda.

Zapis: Zofija Mager,

foto: Matic Jeseničnik

ŠMARNICE V ŠENTJANŽU

V Šentjanžu se je v mesecu maju vsak večer, od ponedeljka do petka, srečevalo do dvajset otrok in tudi nekaj odraslih. Letošnje šmarnično branje, ki ga je napisala Lucija Čakš z naslovom Tukaj sem, Jezus, nam je predstavilo patra Ivana Žužka. Jezuita, ki se je pred stotimi leti rodil v Ljubljani. Nato je deloval v Italiji, saj je zaradi vojne moral zapustiti svojo domovino. Zelo aktiven je bil pri pripravi zakonika vzhodnih Cerkev. Pomembno vlogo je imel tudi pri delu s skavti, posebej pri skupini najmlajših, ki so se imenovali pikapolonice. Prav zato sta zgodbo patra Ivana pri šmarnicah pripovedovala pikapolonica in vran. O patru Ivanu si bomo prav gotovo zapomnili njegovo dobrosrčnost, odločnost, ko si je nekaj zadal, je to tudi izpeljal, njegovo pobožnost, njegovo ljubezen do Marije, njegov čut do narave. Otroci so z veseljem sodelovali pri šmarnicah s svojimi iskrenimi zahvalami in prisrčnimi prošnjami. Z navdušenjem so počastili Marijo z vzkliki iz litanij. Doma pa so vsak dan pobarvali delček slike s patrom

Ivanom. Hvaležni smo bili, da je bila z nami pri šmarnicah tudi Kristina, saj smo z njeno pomočjo veselo prepevali. Najrajši so otroci peli pesem Vstani in steci k Jezusu. Naj ti mladi pogumno vedno znova stečejo k Jezusu in Mariji in naj ne pozabijo na besede patra Ivana: »Če moreš, moraš.«

Katja Epšek

PRVA SVETA OBHAJILA v Pastoralni zvezi Dravograd – maj in junij 2024

Prvo sveto obhajilo je poseben trenutek v življenju prvoobhajancev. Ob prvem svetem obhajilu nas Jezus sprejme v svoje srce. Od prejema tega zakramenta se lahko kristjan kadar koli želi udeležiti svetega obhajila in tako prejme živega Boga. Pri sveti evharistiji se namreč kruh – hostija spremeni v Jezusovo telo, vino pa v njegovo kri. Zakrament izhaja iz dogodka pri Zadnji večerji: Medtem ko so učenci jedli, je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil, jim ga dal in rekel: "Vzemite, to je moje telo." Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in vsi so pili iz njega. In

rekel jim je: "To je moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge." Tudi po vstajenju se je Jezus učencem večkrat prikazal in jim lomil kruh, zato so vedeli, da morajo tudi sami nadaljevati obred.

Temeljita je tudi priprava na to srečanje. Tako smo tudi letos skrbno pripravljali otroke na ta velik dogodek. Tako v Libeličah, Črnečah, Šentjanžu in v Dravogradu so potekala resna in odgovorna srečanja naših otrok na ta velik in pomenljiv dogodek. Tudi priprava na prvo sveto spoved je bila temeljita. Spoved so opravili v Šentjanžu in v

Dravogradu kar dvakrat pred praznovanjem prvega obhajila. Veseli smo, da so starši povsod prav radi sodelovali in prelepo okrasili svoje svetišče za ta izjemen dogodek. Zato velja vsem staršem, ki ste se potrudili za lepo svetišče iskrena zahvala. Letošnja tema v Šentjanžu in Dravogradu je bila v simbolu ribe. Župnik Igor je z otroci lepo opisal to prastaro krščansko znamenje kristjanov.

Prvo sveto obhajilo je bilo tudi priložnost za zahvalo. Vse najboljše prvoobhajancem ob tem posebnem dogodku!

Zofija Mager

Prvoobhajanci Črneče

tematika: **SIMBOL RIBE**

Prvoobhajanci Šempeter in Šentjanž

Prvoobhajanci Libeliče

Prvoobhajanci Dravograd

Hvaležni smo staršem, da ob pripravi na prvo sveto obhajilo lepo sodelujete in dodate svoj delež k lepoti praznovanja. Naj bo tudi v prihodnje tako.

Hvala pomočnicam (veroučiteljicam) pri pripravi in katehezi: Zofiji Mager (Dravograd in Šentjanž), Tini Frank (Črneče) in Saši Pšeničnik (Libeliče).

SREČANJE STAREJŠIH in bolnikov v Dravogradu – 9.6.2024

pogostitvijo, ki so ga pripravile članice Karitas. Pri strežbi so pomagale tudi mlade skavtinje.

Zofija Mager

Lepa nedelja v Dravogradu – 16.6.2024

Praznovanje lepe nedelje je čudovit dan, ko se verniki zberejo v skupnosti, da izrazijo svojo vero in ljubezen do Boga. Tudi letos smo na takšen zahvalni način začeli s procesijo okrog naše cerkve in po polju, da smo klicali nase in na naše delo blagoslova. Tudi na koncu verouka in šolskih dni potrebujemo božjega blagoslova. Kar smo sejali v srca mladih, naj obrodi svoj sad v času, ki prihaja. Tudi to je eno od bistva lepe nedelje. Priprave na to nedeljo so bile kot običajno, razdeljene med posameznike in skupine, ki delujejo v župniji Dravograd. Tako je krašenje, pripravo klopi in 'oltarje' pripravila skupina staršev verouka, ki za osnovo srečanj uporabljajo revijo Mavrica. Mladi so pripravili zahvale, otroci nižjih razredov pa so krasili posamezne oltarje s svojimi izdelki, narejenimi pri verouku. Prvoobhajanci pa so prinesli k procesiji svojo najljubšo igračo, od katerih se bodo morali, hočeš nočeš, kmalu posloviti. Tako smo vse to ponesli skupaj z Jezusom po polju in spet nazaj v cerkev, kjer je župnik Igor daroval slovesno sveto mašo. V nagovoru je poudaril, kako z majhnimi dejanji ljubezni gradimo božje kraljestvo. Zaradi takih drobcenih dejanj je življenje kljub vsemu prijetno in kljub umazaniji lepo. Bog meče semena svoje dobrote v človeška srca. Mnoga od njih vzklijejo, zrastejo in prinašajo slastne sadove in vabijo v svojo senco. Navedel je nekaj primerov, ko se je božja dobrota pokazala v najlepši luči, kot npr. pri materi Tereziji, Ignaciju Loyolskem, Don Bosku ipd. Navidez majhna dejanja, ki pa so se danes razrasla v mogočno drevo dobrote v sedanji čas. Kakor gorčično zrno, ki je tako majhno, a se razraste v mogočno drevo, kot je dejal Jezus v današnjem evangeliju.

Zofija Mager
foto: Matic Jeseničnik

Lepe nedelje na Ojstrici, v Šentjanžu – 23.6.2024 ter pri Sv.Petru na Kronski gori – 30.6.2024

Lepe nedelje si sledijo ena za drugo. 23.junija kar dve. Lepo nedeljo v Šentjanžu je vodil g. Igor – župnik moderator ob sodelovanju cerkvenega zbora iz Dravograda, ki so poleg Godbe na pihala iz Šentjanža, pomagali

pri praznovanju lepe nedelje, na Ojstrici pa g.Franček ob sodelovanju godbe Ojstrica. Ker je bila to tudi zahvalna nedelja ob končanju verouka za obe fari Šentjanž in Šempeter je župnik Igor usmeril svoje razmišljanje predvsem k otrokom, ki so pri procesiji lepo sodelovali. V Šempetru, teden dni kasneje 30.junija, pa je slovesnost vodil g.Jože Turk, ki občasno prihaja v pomoč iz Črne. Po končani sv.maši je bila

povsod pogostitev. Otroci v Šentjanžu in na Ojstrici so prejeli potrdilo o uspešno opravljenem letu verouka.

V župniji Šempeter so vsakoletne priprave s krenčlarijo posebej lepe. Tudi letos je bilo tako. Z godbo iz Šentjanža pa je tudi slovesnost lepe nedelje nekaj posebnega, ki se ga udeleži precejšnje število domačinov.

Mager Zofija

Trimesečna STATISTIKA v Pastoralni zvezi župnij Dravograd leta 2024:

KRSTI v aprilu, maju in juniju 2024

Dravograd: Jan Pušpan, Julija Kancler, Tine Volentar;

Šempeter: Žiga in Anej Nabernik, Jakob Jezeršek, Nik Ledinek, Rene Založnik;

Črneče: Sofija Zajc, Inti Irena Šmon; Elias Čede, Špela Potočnik;

Ojstrica: Bine Breznik Oder;

Šentjanž: Filip Naglič, Neli Kavnik, Luka Kotnik;

Libeliče: ni bilo krsta

Srečnim staršem čestitamo

POROKE - april, maj in junij 2024

Dravograd: ni bilo poroke

Šempeter: Strahovnik Uroš in Tanja roj. Razbornik; Denis Rudolf in Natalija roj. Pungartnik;

Črneče: ni bilo poroke

Ojstrica: ni bilo poroke

Šentjanž: ni bilo poroke

Libeliče: ni bilo poroke

Celoletna naročnina znaša 20 €.

POGREBI - april, maj in junij 2024

Dravograd: Berdnik Sandi, Vojinovič Marija, Škratek Olga (pokopana v Trbnjah), Gornik Adolf Rudi, Vravnek Ivan, Jeseničnik Franc, Žvikart Helena, Mlačnik Aljaž;

Šentjanž: Prikeržnik Ferdo, Jevšnik Lenart, Jevšnik Angela, Grešovnik Slava, Strgar Franc, Svetina Jelena, Stražišnik Marija;

Šempeter: Vivod Alojz;

Črneče: ni bilo pogreba

Libeliče: Pšeničnik Franc;

Ojstrica: ni bilo pogreba

Naj v miru počivajo!

Šala za konec:

Kmetica vpraša sina: »Kaj je rekel oče, ko je padel v gnojno jamo?«

»Ali naj izpustim vse grde besede, ki jih je izrekel?«

»Seveda.«

»Potem pa ni rekel nič!«

Glasi izhaja vsake tri mesece.